

Aalest. n. 280 / 29.12.2005

D M

PIRKANMAAN MAAKUNTAMUSEO

**IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004**

Vadim Adel
Kulttuuriympäristöyksikkö
Pirkanmaan maakuntamuseo 2004

IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO.....	3
Yleistä.....	3
Tutkimusalue.....	3
Inventoinnin tavoitteet ja metodit.....	4
Inventoinnin tulokset.....	5
INVENTOINTIKOhteet	6
1. Heittola 1.....	6
2. Heittola 2.....	10
3. Heittola 3.....	12
4. Vääräjoki.....	13
5. Veneslinna.....	16
6. Kukkura.....	19
Arkistolähteet ja kirjallisuus.....	21
Negatiiviluettelo	22
LIITTEET	
Peruskarttaote 1:20 000	
Inventoinnissa tarkastetut alueet, kartta, 3 s.	
Kohdekartat 1:2000, 6 s.	
Löytöluettelot, 7 s. -- <i>poistettu 29.12.2005 LR</i>	

IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004

JOHDANTO

Yleistä

Tampereen museoiden kulttuuriympäristöyksikkö/Pirkanmaan maakuntamuseo suoritti lokakuussa 2004 Vääräjoen ranta-asemakaava-alueen arkeologisen inventoinnin Ikaalisten kaupungin Heittolan kylässä. Tutkimukset kuuluivat asemakaavan maankäyttö- ja rakennuslain ja muinaismuistolain mukaisiin perusselvityksiin. Inventointi tehtiin maanomistajapuolen edustajan, Raimo Kauppilan tilauksesta, ja niiden kokonaiskustannukset olivat n. 1900 euroa + alv. Kenttätöitä johti maakuntamuseon tutkija, FM Vadim Adel, joka teki myös tarvittavat esi-, jälkityöt ja raportin. Tutkimusapulaisena toimi museoharjoittelija, yo. Juuso Vattulainen, joka avusti myös jälkitöissä. Kenttätöihin, pääasiassa koekuoppien kaivamiseen, osallistuivat lisäksi inventointialueen asukkaat Raimo Kauppila, Hilikka Kokkonen ja Elina Hankala. Kenttätyöt suoritettiin 5.-7.10.2004, jälkityöt ja raportti tehtiin 15.-22.10.2004. Töiden valvojana toimi tutkija, FM Ulla Lähdesmäki.

Tutkimusalue

Ikaalisten kaupunki sijaitsee Pirkanmaan länsiosassa. Sen naapurikuntia ovat Suodenniemi lounaassa, Hämeenkyrö etelässä, Viljakkala kaakossa, Kuru idässä ja Parkano pohjoisessa. Lännessä se rajautuu Jämijärveen ja Kankaanpähän, jotka kuuluvat Satakuntaan. Ikaalisten aluetta halkoo luoteesta kaakkoon Kokemäenjoen vesistöön kuuluvan Ikaalisten vesireitin keskusjärvi – Kyrösjärvi (korkeus 83,2 m mpy - meren pinnan yläpuolella). Sen länsirantaa pitkin kulkee pohjois-etelä-suuntainen Vaasa-Tampere-valtatie (vt 3).

Heittolan kylä sijaitsee laajojen peltoalueiden ympäröimänä Kyrösjärven pohjoispäässä olevan Heittolanlahden NW-rannalla, Vaasantiestä n. 2 km itään, Ikaalisten pohjoisrajan tuntumassa. Vääräjoen ranta-asemakaavaan kuuluvat alueet sijaitsevat Heittolanlahden rannoilla ja siihen pohjoisesta, n. 7 km päässä olevasta Parkanonjärvestä (90,0 m mpy) laskevan, pääosin n. 20-40 m leveän, mutkikkaan Vääräjoen alaosan rannoilla (peruskartta 2211 07 Riitiala). Asemakaava-alueen pinta-ala on n. 78 ha ja rantaviivan pituus on 6,8 km (Koskinen 2004: 4).

Inventointialue on rajattu punaisella viivalla.

Tutkimusalueen kallioperä tulee näkyviin monin paikoin. Alueen korkein piste sijaitsee sen pohjoispäässä, joen itärannalla olevalla Kukkuramäellä (136 m mpy). Tärkeimmät maalajit ovat hiekka ja hieta, joiden muodostuminen ajoittuu vuosituhsia kestäneen jääkauden loppuvaiheeseen. Ikaalisten alue vapautui jääpeitteestä n. 9000 eKr. jäätikön vetäytyessä kohti pohjoista ja koillista n. 300 m:n vuosivauhdilla. Jäätikön sulamisvaiheessa muodostuivat alueen hiekkaharjut, mm. kaava-alueen pohjoisosassa, Vääräjoen länsipuolella sijainnut NW-SE-suuntainen Veneslinnan harju, joka on tuhoutunut lähes kokonaan hiekanotossa. Ennen lopullista häviämistään jäätikkö kuitenkin eteni tilapäisesti kohti etelää, josta merkinä ovat paikoin savikerroksen päällä todetut moreenikerrokset (Alhonen 1991: 18, 40-45; 1988, 24).

Heti jäätikön sulamisen jälkeen koko alue joutui Yoldian muinaismeren peittoon. Itämeren historian seuraavan vaiheen - Ancylusjärvi -vaiheen aikana alue alkoi kohota vähitellen kuivaksi maaksi, ja kauden lopussa, n. 7000 eKr. Kyrösjärvi kuroutui itsenäiseksi altaaksi (Alhonen 1991: 49-55). Toisen laskelman mukaan tämä olisi tapahtunut vasta Litorinameren aikana, n. 6000 eKr., ja kuroutumisen aikainen järven korkeus olisi ollut n. 90 m mpy (Jussila 2002: 4). Epätasaisen maankohoamisen aiheuttamasta kallistumisesta johtuen järven pinta on tämän jälkeen jatkuvasti laskenut varsinkin sen luoteispäässä. Kyrösjärven pintaa on lisäksi laskettu keinotekoisesti 1800- ja 1900-luvuilla yhteensä n. 2-4 m (Koskimies 1970: 47; Jussila 2002: 4). Vanhat rantatörmät näkyvät maastossa selkeästi 86 m korkeuskäyrän yläpuolella.

Inventoinnin tavoitteet ja metodit

Tutkimusalueelta ei tunnettu ennestään kiinteitä muinaisjäännöksiä eikä irtolöytöjä. Inventoinnin tavoitteena oli löytää ja dokumentoida asemakaava-alueella sijaitsevat kiinteät muinaisjäännökset. Inventoinnissa tarkastettiin ensisijaisesti ne alueet, joiden maankäyttö kaavaehdotuksen mukaan muuttuu, ts. uudet loma-asuntojen ja erillispientalojen korttelialueet,

yhteensä seitsemän aluetta (ks. kartat *Inventoinnissa tarkastetut alueet*). Lisäksi tarkastettiin muita maaston puolesta otollisia kohteita. Pieni osa uusista tonteista jätettiin tarkastamatta niiden topografian perusteella.

Inventoinnin kenttätömenetelmiin kuuluivat mm. intuitiivinen koekuopitus, pintapaiminta ja muinaisjäännösten näkyvien rakenteiden visuaalinen havainnointi. Koekuopat kaivettiin topografian perusteella valittuihin kohtiin. Kuoppien mitat olivat yleensä 50 x 50 cm. Koekuopat kaivettiin pääsääntöisesti puhtaaseen pohjamaahan tai peruskalliolle asti lapiolla ja lastalla, kaivettu maa seulottiin tarvittaessa; kaivaminen lopetettiin, mikäli vastaan tuli kiinteä muinaisrakenne tai –kerros. Koekuopat peitettiin kaivamisen jälkeen. Koekuoppien lisäksi tehtiin pieniä lapionpistoja ja kairauksia ns. T-piikillä. Kaikki löydölliset koekuopat dokumentoitiin sanallisin kuvauksin ja merkitsemällä pohjakarttoihin. Pintapaimintaa tehtiin muutamassa paikassa, missä maanpinta oli rikottuna.

Kaikki kohteet dokumentoitiin kentällä valokuvaamalla, sanallisin kuvauksin ja merkitsemällä Maa ja vesi Oy:n toimittamasta vektorikartasta mittakaavassa 1:2000 tulostettuun pohjakarttaan yleensä n. 10 m:n tarkkuudella. Etäisyysmittaukset maastossa suoritettiin 1 m:n tarkkuudella etäisyysmittarilla *Bushnell Laser 500*, 50 m:n mittanauhalla ja askelmitalla tai silmämääräisesti n. 1-5 m:n tarkkuudella riippuen tilanteesta; suunnat ja kulmat mitattiin 360° bussolin avulla 1° tarkkuudella. Joidenkin kohteiden/pisteiden paikantamisessa käytettiin GPS-navigaattoria *Magellan GPS 315*. Kohteiden koordinaattitiedot on ilmoitettu raportissa sekä perus- (x ja y), että yhtenäiskoordinaatteina (p ja i) 5 tai 10 m:n tarkkuudella.

Inventoinnin tulokset

Inventoinnissa löytyi kuusi kiinteää muinaisjäännöstä, joiden joukossa on erityyppisiä ja –ikäisiä kohteita. Puolet niistä (kohteet 1-3) sijaitsee vanhalla rantaterassilla Heittolanlahden pohjoisrannan tuntumassa, kylätien ja rannan välisellä vyöhykkeellä ja ajoittuu myöhäiseltä kivikaudelta uudelle ajalle. Nämä kohteet todistavat siitä, että Heittolan kylä oli suosittua asuinalueita kautta aikojen, sekä myös sen kautta kulkevan vesireitin merkityksestä esihistoriallisella ja historiallisella ajalla. Inventointialueen neljäs, vanhin ja laajin muinaisasuinpaikka (kohde 4) sijaitsee korkeammalla Vääräjoen varrella ja ajoittuu todennäköisesti esikeraamiselle kaudelle. Yhteen kohteeseen liittyy sotatoimia ja puolustusta koskeva paikannimistö ja perimätieto historialliselta ajalta (kohde 5). Viimeisen kohteen alkuperän ja iän selvittäminen vaatii lisätutkimuksia (kohde 6).

Inventoinnin yhteydessä saadut löydöt ja mustavalkonegatiivit on luetteloitu/arkistoitu Museoviraston arkeologian osaston kokoelmiin: löydöt päänumeroille KM 34732-34735 (diar. 19.10.2004), negatiivit numeroille 132375-132387. Raportin värikuvat ovat digitaalikuvia, jotka säilytetään Pirkanmaan maakuntamuseon kulttuuriympäristöyksikössä.

INVENTOINTIKOhteet

1. HEITTOLA 1

<i>Kunta:</i>	Ikaalinen
<i>Kylä:</i>	Heittola
<i>Kohteen nimi:</i>	Heittola 1
<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	asuinpaikat, valmistuspaikat, hautapaikat?
<i>Ajoitus:</i>	esihistoriallinen ja historiallinen
<i>Luokitusehdotus:</i>	luokka 2.
<i>Peruskartta:</i>	2211 07 RIITIALA
<i>Koordinaatit:</i>	x = 6862 390-505, y = 2447 570-755 (KKJ) z = 86-98 (N60) (suositeltavan suoja-alueen ääripisteet) p = 6868 520, i = 3289 860 (YKJ) (alueen keskipiste, tarkkuus ± 10 m)
<i>Etäisyystieto:</i>	Ikaalisten kirkosta 11,6 km NNW
<i>Tila:</i>	1:89 Nyppeli
<i>Kiinteistötunnus:</i>	143-403-1-89
<i>Maanomistajat:</i>	Lauri Kauppilan jakamattoman kuolinpesän osakkaat: Kauppila Pirkko, os. Rantopyköntie 2 as. 1,39500 IKAALINEN; Vapaniemi Erja, os. Huopionrinteentie 12 B 7, 39410 LUHALAHTI; Hallia Marjo, os. Kiiverinperäntie, 39580 RIITIALA; Kauppila Raimo, os. Heittolantie 185, 39580 RIITIALA
<i>Aiemmat löydöt:</i>	-
<i>Aiemmat tutkimukset:</i>	-
<i>Inventointi 2004:</i>	tarkastus 5.10. Vadim Adel
<i>Löydöt:</i>	KM 34732 (kvartsi-iskoksia 2 kpl, pii-iskos, palanutta luuta 16 kpl, palanutta savea 61 kpl, kuonaa 34 kpl, rautaesineen katkelma, tiilenpaloja 18 kpl)
<i>Kartat:</i>	1:20 000, 1:2000
<i>Negatiivit:</i>	132385-132387
<i>Diapositiivit:</i>	-

Sijainti ja maasto:

Kohde sijaitsee Tampere-Vaasa-tiestä 2,0 km ESE, Kyrösjärven (83,2 m mpy) pohjoispäässä olevan Heittolanlahden luoteisrannalla, pohjoisesta laskevan Vääräjoen suun NW-puolella, vanhasta joensuusta n. 800 m WSW, Kauppilan talon ja rantaa pitkin kulkevan Heittolantien SE-puolella, Viljakan talon NE-puolella, loivasti kaakkoon viettävällä muinaisella rantaterassilla ja kalliomäen rinteillä. Alue on käytössä hevoslaitumena.

Kohteen kuvaus ja inventointihavainnot:

Alueella on tehty useita muinaisjäänöshavainnot. Sen keski- ja W-osassa on v. 1791 isojakokartan (Wirzenius 1791) ja muiden historiallisten lähteiden mukaan (Lumia 2001) sijainnut Nyppelin talon tontti. Nyppeli oli yksi neljästä v. 1540 maakirjassa mainitusta Heittolan kylän kantatalosta, joka siirrettiin toiselle paikalle 1800-luvulla.

1. Rakennuksen pohja. Sijaitsee n. 5 m tienreunasta SE, Kauppilan vanhan päärakennuksen vastapäätä, loivan rinteiden yläosassa. Mitat: n. 8 x 8 m, korkeus S-reunasta mitattuna n. 0,8 m.

Rakennuksen kulmakivet ja eteläseinän kiviperustukset näkyvät selkeästi; kivet ovat luonnonkiviä, läpimitoiltaan n. 0,3-0,6 m. Muuten rakenne on turpeen ja heinän peitossa, ja sen laki laskee loivasti kaakkoon. Rakenne on samansuuntainen alueen rakennuskannan kanssa. Keskipisteen peruskoordinaatit: $x = 6862\ 445$, $y = 2447\ 605$ (paikannustarkkuus ± 5 m), $z = 94$.

Heittola 1. Rakennuksen pohja (havaintokohde 1), taustalla Kauppilan vanha päärakennus. Kaakosta.

2. Kiven- ja maansekainen kumpu. Kupera, pyöreähkö, halk. n. 5 m, korkeus n. 0,6 m. Sijaitsee n. 10 m em. rakennuksen pohjasta etelälounaaseen, loivalla kaakkoisrinteellä, terassilla, kasvaa heinää. Keskipisteen peruskoordinaatit: $x = 6862\ 435$, $y = 2447\ 600$ (paikannustarkkuus ± 5 m), $z = n. 93$ m.

Kummusta n. 10 m SE, lähelle vanhaa rantatörmää tehdyssä koekuopassa todettiin n. 30 cm paksu ruskehtavantummanharmaa multakerros, josta löytyi tiilenpaloja, palaneita kiviä ja jonkin verran hiiltä (ei luetteloitu); alempana oli puhdas, vaaleankeltainen hieta.

Kohteesta 1 n. 20 m SE ja kohteesta 2 n. 20 m E, samalla terassitasanteella hahmottuu heikosti toinen mahdollinen rakennuksen pohja.

3. Samalle rantaterassille, pienelle niemekkeelle, muinaisesta rantatörmästä n. 7 m N, tiestä n. 40 m SE, Kauppilan uudesta asuinrakennuksesta n. 55 m SE tehdystä koekuopasta löytyi merkkejä esihistoriallisesta (kivikautisesta?) asutuksesta: kvartsi-iskos ja 2 kpl palanutta luuta (KM 34732:1-2). Kuopasta tuli lisäksi palanutta savea, rautaesineen (naulan?) katkelma (KM 34732:3-4) ja palaneita kiviä. Stratigrafia: turve 0-5 cm, ruskeantummanharmaa hiekkamulta 5-35 cm, keltainen hieta 35-45 cm, vaalea hieta 45-55 cm. Esihistorialliset löydöt näyttivät esiintyvän multakerroksessa ja keltaisen hietakerroksen yläosassa. Peruskoordinaatit: $x = 6862\ 435$, $y = 2447\ 660$ (paikannustarkkuus ± 10 m), $z = n. 91$ m.

Heittola 1. Kaksi kiven- ja maansekaista kumpua (havaintokohde 4). Linjakeppi taustalla on havaintokohde 3:n koekuopan kohdalla. Koillisesta.

Heittola 1. Pyöreä kuopanne (havaintokohde 5). Itäkoillisesta.

4. Kaksi kiven- ja maansekaista kumpua todettiin samalla muinaisella niemikkeellä, em. koekuopan itäpuolella, Kauppilan uuden asuinrakennuksen itäkulmasta n. 54 m SE. Kumpu 1:n mitat: 5,2 (W-E) x 4,4 m, korkeus n. 0,7 m, profiili kupera; kumpu kasvaa heinää. Sen S-

puolella on 2 x 2 m kokoinen, n. 0,4 m syvä, maatonut ja heinittynyt kuoppa. Toinen röykkiö sijaitsee edellisestä n. 1,5 m NE (4 m keskipisteistä mitattuna), rajapyykkien nro 69 ja 34 välisellä linjalla, loivalla SE-rinteellä. Sen ylä- eli pohjoispuolella on isoja kiviä, avokalliota ja n. 10 m:n etäisyydellä kasvaa kuusi. Kumpu on sammaloitunut, mitoiltaan 4 x 4 x 0,6 m. Sen N-osaan tehdyssä koekuopassa tuli esille palaneita kiviä ja nokimaata, josta löytyi palanutta savea (?) ja todennäköisesti tiiltä (KM 34732:5); koekuopan kaivaminen lopetettiin n. 10 cm:n jälkeen. Kummut ovat todennäköisesti historiallisen ajan (keskiajan?) asutusjäännöksiä (kiukaiden raunioita?) tai rautakautisia hautaröykkiöitä. Peruskoordinaatit: x = 6862 440-445, y = 2447 665 (paikannustarkkuus ± 10 m), z = n. 91 m.

5. Pyöreähkö, halkaisijaltaan 3 m ja syvyydeltään n. 0,5 m oleva kuopanne, jota reunustaa 1 m leveä ja n. 0,3 m korkea maavalli. Vallin S-osassa on n. 1,2 x 1,0 m kokoinen maakivi, jonka eteläpuolella alkaa jyrkkä rinne. Kuopanteen keskelle tehdyssä koepistossa todettiin n. 5 cm:n paksuisen turvekerroksen alla n. 45 cm vahva musta, nokinen hiekkamultakerros, joka sisälsi runsaasti hiiltä sekä jonkin verran palanutta savea (KM 34732:11); alempana oli vaaleankeltainen hietä. Nokimaakerros jatkui myös maavallin alle, kuten todettiin toisessa pienessä koepistossa. Kyseessä on todennäköisesti historiallisen ajan tervahauta tai hiilimiilu (?). Kohde sijaitsee eteläkaakkoon viettävällä rinteellä Kauppilan uuden asuinrakennuksen itäkulmasta 56 m ESE, 27 m tienreunasta SSE (risteyksen kohdalta mitattuna), kallion juurella, n. 8 m avokalliosta SSW. Peruskoordinaatit: x = 6862 465, y = 2447 680 (paikannustarkkuus ± 10 m), z = 94 m.

Heittola 1. Kalliokedon löytöpaikka (havaintokohde 6). Koillisesta.

6. Ent. Nyppelin talon tontin NE-puolella olevan kalliokedon keskiosaan, loivalle SSE-rinteelle kahden kalliopaljastuman väliin, Kauppilan uuden asuinrakennuksen itäkulmasta 100 m itään, tiestä 23-24 m kaakkoon tehtiin kaksi pientä koepistoa, joissa oli turpeen alla 10-15 cm paksu kerros nokimaata tai palanutta, oranssihtavaa hietaa. Löytöinä saatiin pii-iskos (tuluspiitä?), palanutta luuta, palanutta savea, runsaasti kuonaa sekä tiilenpaloja (KM 34732:6-10). Ylempänä

ja lännempänä olevan koepiston kohdalla, josta tuli eniten kuonaa, kallioniemekkeellä, katajan juurella hahmottui pieni, n. 2 x 2 x 0,5 m kokoinen maakumpare. Löydöt ja havainnot viittaavat todennäköisesti historiallisen ajan toimintaan, mahdollisesti pajaan, ja/tai rautakautiseen polttokalmistoon. Peruskoordinaatit: x = 6862 485, y = 2447 725 (paikannustarkkuus \pm 10 m), z = 96 m.

Laajuusarvio: muinaisjäännösalueen keski- ja W-osassa sijainneen 1500-1700-luvun talotontin laajuus on n. 110 m (WSW-ENE) x 60 m; muinaisjäännöshavaintoja on yhteensä n. 150 x 50 m laajalta alueelta.

Ehdotus suoja-alueeksi: ks. kartta 1:2000

Maankäyttösuunnitelmat: ei tiedossa; asemakaavaehdotuksessa ”M-1” -alueena

Jatkotoimenpiteet: alueella olevien kohteiden ajoitus ja tulkinta sekä niiden säilyneisyyden ja laajuuden selvittäminen vaatii koekaivauksia.

Lähikohteita: Heittola 2 ja 3

2. HEITTOLA 2

Kunta: Ikaalinen

Kylä: Heittola

Kohteen nimi: Heittola 2

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat

Ajoitus: kivi- tai varhaismetallikautinen

Luokitusehdotus: luokka 2.

Peruskartta: 2211 07 RIITIALA

Koordinaatit: x = 6862 560-580, y = 2447 900-925 (KKJ)
z = 92-93 (N60)
(koekuoppien koordinaatit, paikannustarkkuus \pm 10 m)
p = 6868 630, i = 3290 110 (YKJ)
(löytöpaikan keskipiste, tarkkuus \pm 10 m)

Etäisyystieto: Ikaalisten kirkosta 11,7 km NNW

Tila: 1:86 Lähteensilmä

Kiinteistötunnus: 143-403-1-86

Maanomistaja: Kauppila Mauri, os. Jussilankatu 1 C 17, 33580 TAMPERE

Aiemmat löydöt: -

Aiemmat tutkimukset: -

Inventointi 2004: tarkastus 5.10. Vadim Adel

Löydöt: KM 34733 (keramiikkaa 1 kpl, kvartsiesine, pii-iskos, 2 kvartsi-iskosta)

Kartat: 1:20 000, 1:2000

Negatiivit: 132378

Diapositiivit: -

Sijainti ja maasto:

Kohde sijaitsee Tampere-Vaasa-tiestä 2,3 km ESE, Kyrösjärven (83,2 m mpy) pohjoispäässä olevan Heittolanlahden N-puolella, pohjoisesta laskevan Vääräjoen NW-puolella, rannasta n. 140 m NW, vanhasta joensuusta n. 600 m WSW, rantaa pitkin kulkevan Heittolantien SE-puolella, Vileniuksen talon SW-puolella, muinaisella järvenrantaterassilla, loivalla kaakkoisrinteellä, pellon alaosassa. Alue kasvaa heinää ja on käytössä hevoslaitumena.

Inventointihavainnot:

Inventoinnin yhteydessä SW-NE-suuntaiselle rantaterassille, lähelle sen reunaa tehtiin kaksi koekuoppaa, joista tuli kivi- tai varhaismetallikautisia asuinpaikkalöytöjä.

Koekuoppa 1 sijaitsi 20 m tilan raja-aidasta NE, Vileniuksen talon S-kulmasta 91 m SW, suunnilleen 92 m:n käyrän kohdalla, 4 m törmästä (pellon reunasta) NW, loivalla SE-rinteellä. Koekuopassa oli pintaturpeen ja n. 25 cm:n paksuisen harmaanruskean peltomultakerroksen alla vaaleaa hiesua tai hietaa. Multakerroksesta löytyi kvartsiesine ja kaksi kvartsi-iskosta (KM 34733:1-2).

Koekuoppa 2 sijaitsi n. 20 m edellisestä NE ja vähän korkeammalla, n. 5 m törmästä, Vileniuksen talon S-kulmasta 74 m SW, loivalla SE-rinteellä, n. 12 m avokalliosta SW. Koekuopassa oli 5 cm paksun pintaturpeen ja n. 20 cm vahvan harmaantummanruskean peltomultakerroksen alla vaaleaa hietaa. Multakerroksesta löytyi yksi pala todennäköisesti varhaismetallikautista keramiikkaa ja pieni pii-iskos (KM 34733:3-4).

Heittola 2. Yleiskuva löytöpaikasta. Luoteesta.

Laajuusarvio:

asuinpaikan ala- eli kaakkoisrajana voi pitää vanhaa rantatörmää (86-90 m mpy); SW- ja NE-suunnissa asuinpaikka voi jatkua terassinreunaa pitkin jopa naapuritonteille ja NW-suunnassa pellon keskivaiheille, mutta myös korkeammalla, lähempänä tietä oleva tasanne (luultavasti mesoliittisen ajan rantaterassi) saattaa olla potentiaalista asuinpaikka-aluetta

Maankäyttösuunnitelmat:

alue on merkitty asemakaavaehdotukseen AO-alueena

Jatkotoimenpiteet:

kohteen laajuuden ja kulttuurikerroksen säilyneisyyden selvittäminen vaatii koekaivauksia

Lähikohteita:

Heittola 1, n. 180 m SW

3. HEITTOLA 3

<i>Kunta:</i>	Ikaalinen
<i>Kylä:</i>	Heittola
<i>Kohteen nimi:</i>	Heittola 3
<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	rautakautinen?
<i>Luokitusehdotus:</i>	luokka 2.
<i>Peruskartta:</i>	2211 07 RIITIALA
<i>Koordinaatit:</i>	x = 6862 310-320, y = 2447 340-355 (KKJ) z = 91 (N60) (koekuoppien koordinaatit, paikannustarkkuus \pm 10 m) p = 6868 400, i = 3289 540 (YKJ) (löytöpaikan keskipiste, tarkkuus \pm 10 m)
<i>Etäisyystieto:</i>	Ikaalisten kirkosta 11,5 km NNW
<i>Tila:</i>	1:89 Nyppeli
<i>Kiinteistötunnus:</i>	143-403-1-89
<i>Maanomistajat:</i>	Lauri Kauppilan jakamattoman kuolinpesän osakkaat: Kauppila Pirkko, os. Rantopyköntie 2 as. 1,39500 IKAALINEN; Vapaniemi Erja, os. Huopionrinteentie 12 B 7, 39410 LUHALAHTI; Hallia Marjo, os. Kiiverinperäntie, 39580 RIITIALA; Kauppila Raimo, os. Heittolantie 185, 39580 RIITIALA
<i>Aiemmat löydöt:</i>	-
<i>Aiemmat tutkimukset:</i>	-
<i>Inventointi 2004:</i>	tarkastus 6.10. Vadim Adel
<i>Löydöt:</i>	KM 34734 (keramiikkaa 2 kpl, palanutta luuta 1 kpl, palanutta savea 8 kpl, kuonaa 5 kpl)
<i>Kartat:</i>	1:20 000, 1:2000
<i>Negatiivit:</i>	132383
<i>Diapositiivit:</i>	-

Sijainti ja maasto:

Kohde sijaitsee Tampere-Vaasa-tiestä 1,8 km ESE, Kyrösjärven (83,2 m mpy) pohjoispäässä olevan Heittolanlahden NW-rannasta n. 120 m, pohjoisesta laskevan Vääräjoen suusta n. 0,5 km W, vanhasta joensuusta 1,2 km WSW, rantaa pitkin kulkevan Heittolantien SE-puolella, Viljakan talon SW-puolella, muinaisella rantaterassilla, heinää kasvavalla pellolla.

Inventointihavainnot:

Inventoinnin yhteydessä SW-NE-suuntaiselle rantaterassille, lähelle sen reunaa tehtiin kaksi koekuoppaa, joista tuli todennäköisesti rautakautiseen asutukseen viittaavia löytöjä.

Koekuoppa 1 sijaitsi tiestä 50-55 m SSE, tilan W-rajasta alle 10 m, n. 5 m muinaisesta rantatörmästä NW, tasaisella maalla. Koekuopassa oli pintaturpeen alla ruskeanharmaata hietamultaa (tai humuspitoista hietaa), joka jatkui kuopan pohjaan saakka (80 cm) ja josta löytyi vähän modernia tiiltä ja lasia (kerroksen yläosasta, ei otettu talteen), pieni keramiikanpala ja palaneen luun pala (KM 34734:1-2) sekä jonkin verran hiiltä (kaikissa syvyyksissä pohjaan saakka).

Koekuoppa 2 sijaitsi saman pellon keskivaiheilla, n. 20 m edellisestä ENE, n. 5 m törmästä. Koekuopassa oli pintaturpeen alla ruskeanharmaata hietamultaa (tai humuspitoista hietaa), joka jatkui kuopan pohjaan saakka (75 cm) ja kairauksen perusteella siitä vielä n. 30 cm eli n. 105 cm syvyyteen asti; sen alla alkoi vaalea, kellertävä hieta. Multakerroksesta löytyi vähän modernia tiiltä (vain kerroksen yläosasta, ei otettu talteen), palanutta savea ja kuonaa (KM 34734:3-4) sekä jonkin verran hiiltä; vielä 70 cm:n syvyydestä tuli pieni keramiikanpala ja kuonaa (KM 34734:5-6).

Heittola 3. Yleiskuva löytöpaikasta. Luoteesta.

<i>Laajuusarvio:</i>	asuinpaikan ala- eli kaakkoisrajana voi pitää vanhaa rantatörmää (86-90 m mpy); SW- ja NE-suunnissa asuinpaikka voi jatkua terassinreunaa pitkin naapuritilojen maille ja NW-suunnassa jopa tielle saakka.
<i>Maankäyttösuunnitelmat:</i>	alue on merkitty asemakaavaehdotukseen AO-alueena
<i>Jatkotoimenpiteet:</i>	kohteen merkityksen, laajuuden ja säilyneisyyden selvittäminen sekä ajoituksen varmistaminen vaativat koekaivauksia
<i>Lähikohteita:</i>	Heittola 1, n. 250 m NE

4. VÄÄRÄJOKI

<i>Kunta:</i>	Ikaalinen
<i>Kylä:</i>	Heittola
<i>Kohteen nimi:</i>	Vääräjoki
<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Luokitusehdotus:</i>	luokka 2.
<i>Peruskartta:</i>	2211 07 RIITIALA

<i>Koordinaatit:</i>	x = 6864 070-245, y = 2447 635-750 (KKJ) z = 88-104 (N60) (ääripisteet, paikannustarkkuus \pm 10 m) p = 6870 220, i = 3289 970 (YKJ) (keskipiste, tarkkuus \pm 10 m)
<i>Etäisyystieto:</i>	Ikaalisten kirkosta 13,2 km NNW
<i>Tila:</i>	1:89 Nyppeli
<i>Kiinteistötunnus:</i>	143-403-1-89
<i>Maanomistajat:</i>	Lauri Kauppilan jakamattoman kuolinpesän osakkaat: Kauppila Pirkko, os. Rantopyköntie 2 as. 1,39500 IKAALINEN; Vapaniemi Erja, os. Huopionrinteentie 12 B 7, 39410 LUHALAHTI; Hallia Marjo, os. Kiiverinperäntie, 39580 RIITIALA; Kauppila Raimo, os. Heittolantie 185, 39580 RIITIALA
<i>Aiemmat löydöt:</i>	-
<i>Aiemmat tutkimukset:</i>	-
<i>Inventointi 2004:</i>	tarkastus 7.10. Vadim Adel
<i>Löydöt:</i>	KM 34735 (4 kvartsiesinettä, 6 kvartsikaavinta, 71 kvartsi-iskosta, 36 kpl palanutta luuta, hiiltä)
<i>Kartat:</i>	1:20 000, 1:2000
<i>Negatiivit:</i>	132379-132381
<i>Diapositiivit:</i>	-

Vääräjoki. Asuinpaikan eteläosaa eteläisen hiekkakuopan kohdalla. Eteläkaakosta.

Sijainti ja maasto:

Kohde sijaitsee Tampere-Vaasa-tiestä n. 1,6 km ESE, Kyrösjärven (83,2 m mpy) pohjoispäässä olevaan Heittolanlahteen pohjoisesta laskevan Vääräjoen W-rannalla, jokilaaksoon (muinaisen Kyrösjärven salmeen tai lahteen) lännestä pistävällä muinaisniemellä, n. 350 m (N-S) x 250 m

kokoisen ja n. 20 m korkean (suurin korkeus 110 m mpy) mäen itärinteellä, Lähteensivun talosta n. 80 m itään, joen länsirantaa pitkin kulkevan pienen soratien W-puolella.

Vääräjoki. Yleiskuva asuinpaikan yläosasta. Lounaasta.

Vääräjoki. Kivikautinen kulttuurimaa erottuu hiekkakuopan seinässä punertavana kerroksena.

Kohteen kuvaus ja inventointihavainnot:

Asuinpaikan ala- eli itäosa on muinaista rantarinnettä (88-98 m mpy), jossa on kaksi isoa hiekkakuoppaa heti tien W-puolella, muinaisniemen kärjessä. Asuinpaikan yläosa on muinaista rantaterassia (yli 98 m mpy), joka ajoittunee Litorinameren aikaan tai Kyrösjärven itsenäisen kehitysvaiheen alkuun, myöhäimesoliittiselle kaudelle; alue on kulotettua ja äestettyä entistä metsähakkuualueetta. Inventoinnin yhteydessä molemmilla alueilla tehtiin pintapöimintää ja

Vääräjoki. Hiililinssi pienen hiekkakuopan seinässä.

lisäksi tutkittiin hiekkakuoppien profiilit. Suurin osa löydöistä (runsaasti kvartseja ja palanutta luuta) tuli asuinpaikan yläosasta, muinaisen rantatörmän tienoilta. Asuinpaikan alaosassa, kahden hiekkakuopan välissä, n. 15 m tiestä olevan pienen kuopan W- ja N-seinissä todettiin n. 20-30 cm vahva, punertava kivikautinen kulttuurikerros ja n. 40 x 15 cm kokoinen hiililinssi, jotka kuuluvat todennäköisesti asuinpaikan käytön loppuvaiheeseen; hiililinsistä otettiin hiilinäyte.

Laajuusarvio: n. 180 (SSE-NNW) x 110 m;
perusteena pintapoimintalöytöjen levinneisyys ja maaston topografia

Ehdotus suoja-alueeksi: 10 m säteellä karttaan merkityistä muinaisjäännöksen oletetuista rajoista

Maankäyttösuunnitelmat: alue on merkitty asemakaavaehdotukseen M-alueena

Jatkotoimenpiteet: muinaisjäännöksen tuhoutumisen pysäyttäminen ja estäminen hiekkakuoppien kohdalla vaatii hiekanoton lopettamista ja, mikäli mahdollista, kuoppien maisemointia Museoviraston ohjauksella

Lähikohteita: Heittola 2, n. 1,5 km S

5. VENESLINNA

<i>Kunta:</i>	Ikaalinen
<i>Kylä:</i>	Heittola
<i>Kohteen nimi:</i>	Veneslinna
<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	kivirakenteet, maarakenteet, tarinapaikat, puolustusvarustukset (?)
<i>Ajoitus:</i>	historiallinen aika
<i>Luokitusehdotus:</i>	luokka 2.
<i>Peruskartta:</i>	2211 07 RIITIALA
<i>Koordinaatit:</i>	x = 6864 690-920, y = 2447 830-950 (KKJ) z = 86-90 (N60) (kivi- ja maarakennealueen ääripisteet, tarkkuus ± 10 m) p = 6870 840, i = 3290 180 (YKJ) (keskipiste, tarkkuus ± 10 m)
<i>Etäisyystieto:</i>	Ikaalisten kirkosta 13,8 km NNW
<i>Tila:</i>	1:29 Jokihaara
<i>Kiinteistötunnus:</i>	143-403-1-29
<i>Maanomistaja:</i>	Jokihaara Riitta, os. Luhalahdentie 227/15, 39580 RIITIALA
<i>Aiemmat löydöt:</i>	-
<i>Aiemmat tutkimukset:</i>	-

<i>Inventointi 2004:</i>	tarkastus 7.10. Vadim Adel
<i>Löydöt:</i>	-
<i>Kartat:</i>	1:20 000, 1:2000
<i>Negatiivit:</i>	132375-132377
<i>Diapositiivit:</i>	-

Sijainti ja maasto:

Kohde sijaitsee Kasittulan kylässä, Tampere-Vaasa-tiestä n. 1,5 km ESE, Kyrösjärveen (83,2 m mpy) pohjoisesta laskevan Vääräjoen W-rannalla, kaakosta luoteeseen kulkevan vanhan maantien NE-puolella, sillasta n. 200 m N, Jokihaaran talosta n. 240 m NW, n. 400 (N-S) x 160 m kokoisen hiekkakuopan tuhoaman hiekkaharjun juurella.

Kohteen kuvaus ja inventointihavainnot:

Hiekkakuopan kohdalla on aikaisemmin sijainnut n. 30 m korkea Veneslinnan harju, josta on alkanut luoteeseen suuntautuva Linnankangas. Paikka on sijaintinsa puolesta todennäköisesti sopinut hyvin puolustuspaikaksi etelästä tulevaa vihollista vastaan. Vääräjokea pitkin kulki aikoinaan tärkeä reitti Etelä-Suomesta Pohjanmaalle, jota käyttivät mm. Jaakko Ilkan ja Klaus Flemingin joukot nuijasodan aikana (1597). Perimätiedon mukaan Vääräjoen rannoilla on silloin ja myöhemmin, Isonvihan aikana 1700-luvulla käyty taisteluja. Veneslinnan alueella, joen rannoilla on 1800-luvun lopulla/1900-luvun alkupuolella nähty mahdollisia puuvarustusten jäännöksiä; paikalla ollutta siltaa (eri paikalla, kuin nykyinen silta?) on kutsuttu ”Ilkan sillaksi” (Alanen 1946: 62-63). Alueella on myös sijainnut venevalkama, jonne parkanolaiset ja kihniöläiset jättivät veneensä kirkko- ja käräjämatkoillaan ja josta paikka on saanut nimensä (Alanen 1946: 59-66; Suntiainen-Nurmi 1998: 11-13).

Historiallisen ajan kivi- ja maarakenteita, joista osa saattaa liittyä puolustusvarustuksiin, on havaittavissa yhteensä n. 240 m:n matkalla hiekkakuopan SE-puolella, n. 20 m leveällä kaistalla rantaa pitkin kulkevan pienen Kukkurantien ja jyrkän rantatörmän välissä, sähkömuuntajan kohdalla olevalla pienellä niemekkeellä ja sen molemmin puolin. Sähkömuuntajan SE-puolella, sähkölinjasta n. 5 m etelään todettiin n. 6 x 7 m laajuinen, 0,3-0,4 m kokoisista kivistä koostuva, sammalen ja vesakon peittämä kiviraunio, jonka NE-osassa hahmottui melko selkeästi suora kulma ja muutenkin rakenteen muodossa voidaan ehkä hahmottaa nelikulmaisuuutta. Rakenteen korkein osa (n. 0,5 m) on sen rannan puoleinen eli itäreuna. Kyseessä saattaa olla jonkinlaisen kiviperustuksen (sillan, rakennuksen tai laiturin perustuksen?) jäännös. Siihen liittyy N- ja S-puolilla 1-3 m leveä ja 0,5-0,7 m korkea maavalli. Muut alueella havaitut maavallit ovat leveydeltään 1-4 m ja korkeudeltaan 0,5-1,0 m, mutta osa melko epämääräisiä. Lisäksi on todettu erikokoisia kaivantoja, maakumpuja (pituus ja leveys 2-3 m, korkeus 0,6-0,8 m; yksi aivan tien reunassa, kahden vanhan männyn alla ja 2 kpl alueen NE-päässä, rantaterassilla) ja kiveyksiä (mm. 2 kpl alueen NE-päässä, n. 3 ja 8 m etäisyydellä rantatörmästä, mitat n. 3 x 2 x 0,5 m, yhdessä niistä on melko selkeä suora kulma).

<i>Laajuusarvio:</i>	kivi- ja maarakenteita on havaittu yhteensä n. 240 (SSW-NNE) x 20 m laajalla alueella soratien ja rannan välissä; muinaisjäännöksiä saattaa kuitenkin olla laajemmallakin alueella joen rannoilla
<i>Maankäyttösuunnitelmat:</i>	alue on merkitty asemakaavaehdotukseen M-alueena
<i>Jatkotoimenpiteet:</i>	historiallisen ajan kivi- ja maarakenteiden laajempi ja yksityiskohtaisempi kartoitus
<i>Lähikohteita:</i>	Kukkura (kohde 6), n. 550 m NNE; Vääräjoki (kohde 4), n. 600 m SSW.

Veneslinna. Kivirakenne alueen keskiosassa, niemekkeellä. Itäkoillisesta.

Veneslinna. Maavalleja.

6. KUKKURA

<i>Kunta:</i>	Ikaalinen
<i>Kylä:</i>	Heittola
<i>Kohteen nimi:</i>	Kukkura
<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	maarakenteet
<i>Tyypin tarkenne:</i>	kuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Luokitusehdotus:</i>	luokka 2.
<i>Peruskartta:</i>	2211 07 RIITIALA
<i>Koordinaatit:</i>	x = 6865 375, y = 2447 970 (KKJ) p = 6871 430, i = 3290 300 (YKJ) z = 96 (N60) (kuoppa 1, tarkkuus \pm 10 m)
<i>Etäisyystieto:</i>	Ikaalisten kirkosta 14,4 km NNW
<i>Tila:</i>	13:0 Kaunisto
<i>Kiinteistötunnus:</i>	143-403-13-0
<i>Maanomistaja:</i>	Kauppila Martti, os. Ali-Huikkantie 5, 33530 TAMPERE
<i>Aiemmat löydöt:</i>	-
<i>Aiemmat tutkimukset:</i>	-
<i>Inventointi 2004:</i>	tarkastus 7.10. Vadim Adel
<i>Löydöt:</i>	hiiltä (ei luetteloitu, näyte säilytetään Pirkanmaan maakuntamuseossa)
<i>Kartat:</i>	1:20 000, 1:2000
<i>Negatiivit:</i>	132382
<i>Diapositiivit:</i>	-

Sijainti ja maasto:

Kohde sijaitsee metsämaastossa Tampere-Vaasa-tiestä 1,5 km itään, Kyrösjärveen (83,2 m mpy) pohjoisesta laskevan Vääräjoen korkealla NE-rannalla, Kukkurakosken myllystä n. 180 m NE, Uusi-Viljakantien risteyksestä 47 m N.

Kohteen kuvaus ja inventointihavainnot:

Inventoinnin yhteydessä rantaa pitkin kulkevan NW-SE-suuntaisen soratien ja jyrkän rantatörmän välissä, kapealla metsäkaistaleella, n. 3 m tiestä SW ja 1 m törmästä NE, tasaisella maalla, pienen notkon S-puolella todettiin pyöreähkö, halkaisijaltaan n. 2,5 m ja syvyydeltään n. 1,0 m oleva, risujen, vesan, mustikan ja sammalen peittämä kuoppa (kohde 1 kartassa 1:2000). Sen NW-seinässä on n. 70 vuotta vanhan ja luultavasti jo vuosia sitten kaadetun kuusen kanto. Kuopan keskelle tehtiin koepisto, jossa todettiin seuraava stratigrafia: turve 0-6/10 cm, sekoittunut (tumman- ja vaaleankeltainen, harmaa ja vaalea hiekka-aines sekaisin) hiekka 6/10-25 cm; tummanharmaa, hiilensekainen hiekka 25-35 cm; puhdas, keltainen pohjahiekka 35-45 cm. Hiilikerroksesta otettiin näyte.

Kuopasta n. 50 m ja 65 m SSW, samantyyppisessä maastossa, myllylle vievän tien NW-puolella, tilan 1:6 maalla on kaksi epämääräisempää, sammaloitunutta kuopannetta, joissa ei todettu hiilikerrosta (kohteet 2-3 kartassa). Lännempänä ja etelämpänä sijaitseva kuopanne on

mitoiltaan n. 4 x 0,5 x 0,5 m ja samansuuntainen tien ja rantatörmän kanssa. Toinen kuopanne on myös pitkänomainen, mutta epämääräisempi ja sijaitsee poikittain, lähempänä risteystä.

Laaajuusarvio: 2,5 x 2,5 m; perusteena näkyvät rakenteet
Ehdotus suoja-alueeksi: 3 m säteellä kuopan reunoista
Maankäyttösuunnitelmat: alue on merkitty asemakaavaehdotukseen M-alueena
Jatkotoimenpiteet: muinaisjäännöksen iän, alkuperän ja merkityksen selvittäminen vaatii hiilinäytteen ajoittamista radiohiilimenetelmällä ja kohteen rakenteen vertailua muualta tunnettuihin samantyyppisiin kohteisiin
Lähikohteita: Veneslinna (kohde 5), n. 550 m SSW

Kukkura. Yleiskuva kuopasta, taustalla Vääräjoki. Koillisesta.

Kukkura. Hiilipitoinen kerros kuopan pohjaan tehdyssä koekuopassa.

ARKISTOLÄHTEET JA KIRJALLISUUS

- Alanen, Viljo 1946: Kyrönkankaan vanha talvitie. – *Satakunta. Kotiseutututkimuksia XIII*. Vammala. S. 57-80.
- Alhonen, Pentti 1988: Tampereen luonnonympäristön kehitysvaiheet. – *Tampereen historia I*. Tampere. S. 3-50.
- Alhonen, Pentti 1991: Satakunnan luonnon geologinen historia. – *Satakunnan historia I, 1*. Rauma. S. 13-84.
- Jussila, Timo 2002: Ikaalinen. Kyrösjärven rantaosayleiskaava osa 1 –alueen (Kolkko, Sikuri, Vähäröyhiö, Leutola) muinaisjäännösinventointi 2002. Mikroliitti Oy. – Pirkanmaan maakuntamuseo, arkisto. 34 s.
- Koskimies, Mirja 1970: Ikaalisten pitäjän kiinteät muinaisjäännökset. Raportti. – Museovirasto/arkeologian osaston arkisto. 95 s.
- Koskinen, Markku 2004: Vääräjoen ranta-asemakaava. Kaavaselostus. Maa ja vesi Oy. 12 s.
- Lumia, Margit 2001: Ikaalisten Heittolan Viljakka 1540-2001. Vantaa. 291 s.
- Suntiainen-Nurmi, Anne 1998: *Vääräjoen varrella: Kukurakosken myllyn ja sen lähiympäristön menneisyys*. Ikaalinen. 110 s.
- Wirzenius, Pet. 1791: Charta öfver Heitola Bys Ägor uti Ikalis Sockn Öfre Satakunda Öfredels. Isojakokartta. – Maanmittauslaitoksen arkisto.

IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004

LUETTELO MUSTAVALKONEGATIIVEISTA (132375-132387)

Kuvannut Vadim Adel

Negatiivit on luetteloitu Museoviraston arkeologian osaston kokoelmiin.

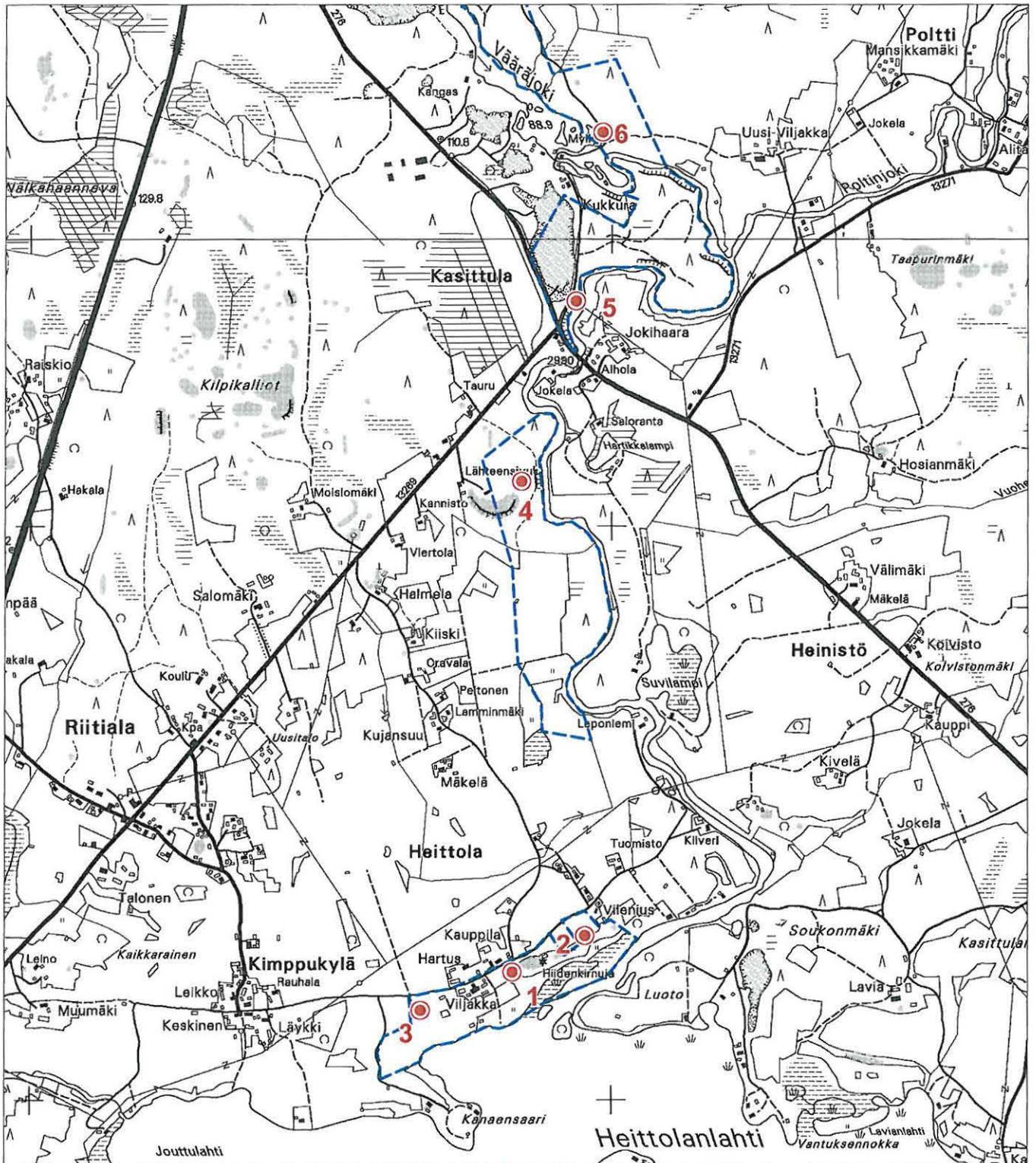
neg nro	kuvan aihe	kuvattu suunnasta	pvm 2004
132375	Veneslinna. Maavalli alueen S-osassa, harjurinteen juurella.	SE	22.10.
132376	Veneslinna. Maavalli alueen S-osassa, harjurinteen juurella.	NE	22.10.
132377	Veneslinna. Kivirakenne alueen keskiosassa, niemekkeellä.	ENE	22.10.
132378	Heittola 2. Yleiskuva löytöpaikasta.	NNW	7.10
132379	Vääräjoki. Yleiskuva asuinpaikan yläosasta.	SW	7.10.
132380	Vääräjoki. Asuinpaikan eteläosaa eteläisen hiekkakuopan kohdalla.	SSE	7.10
132381	Vääräjoki. Hiililinssi hiekkakuopan seinässä.	E	7.10.
132382	Kukkura. Yleiskuva kuopasta, taustalla Vääräjoki.	NE	7.10.
132383	Heittola 3. Yleiskuva löytöpaikasta. Lapiot ovat koekuoppien kohdilla.	NW	6.10.
132384	Heittola 1. Kalliokedon löytöpaikka (havaintokohde 6).	NE	5.10.
132385	Heittola 1. Pyöreä kuopanne (havaintokohde 5).	ENE	5.10.
132386	Heittola 1. Rakennuksen pohja (havaintokohde 1), taustalla Kauppilan vanha päärakennus.	SE	5.10.
132387	Heittola 1. Kaksi kiven- ja maansekaista kumpua (havaintokohde 4), etualalla kumpu 2. Linjakeppi taustalla on havaintokohde 3:n koekuopan kohdalla.	NE	5.10.

IKAALINEN VÄÄRÄJOKI

RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004

Peruskarttaote 1:20 000

Piirt. V. Adel, pohjana ote PerusCD:ltä (pk-lehti 2211 07 RIITIALA) (c) Maanmittauslaitos

4 inventointikohte ja sen numero

 kaava-alueen raja

IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004

INVENTOINNISSA TARKASTETUT ALUEET

Tutkimusalueen S-osa

Mk 1:10 000

Piirt. V. Adel

Pohjakartta (c) Maa ja vesi Oy

tarkastettu alue

IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004
INVENTOINNIN TARKASTETUT ALUEET

Tutkimusalueen keskiosa

Mk 1:10 000

Piirt. V. Adel

Pohjakartta (c) Maa ja vesi Oy

tarkastettu alue

IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004

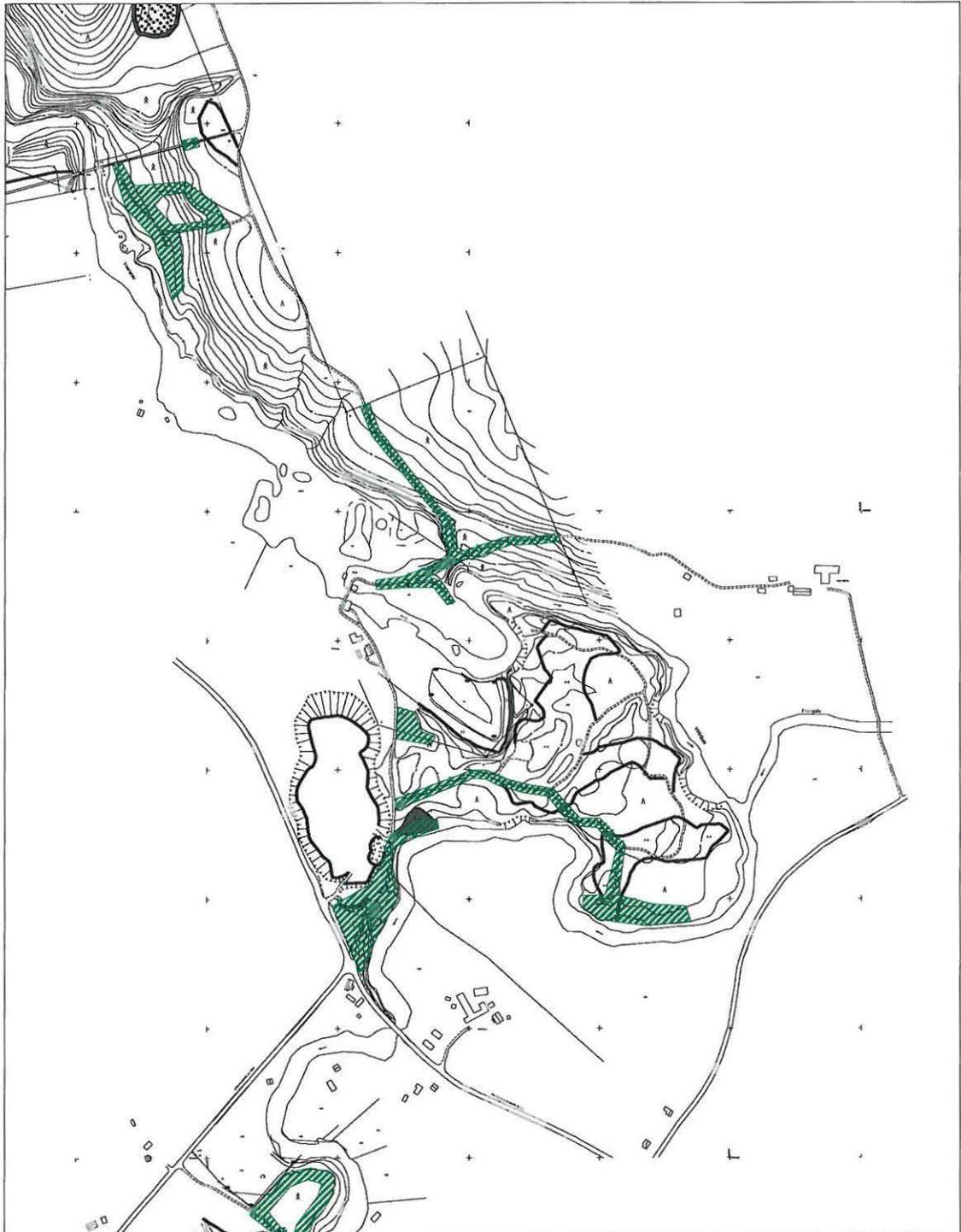
INVENTOINNISSA TARKASTETUT ALUEET

Tutkimusalueen N-osa

Mk 1:10 000

Piirt. V. Adel

Pohjakartta (c) Maa ja vesi Oy

tarkastettu alue

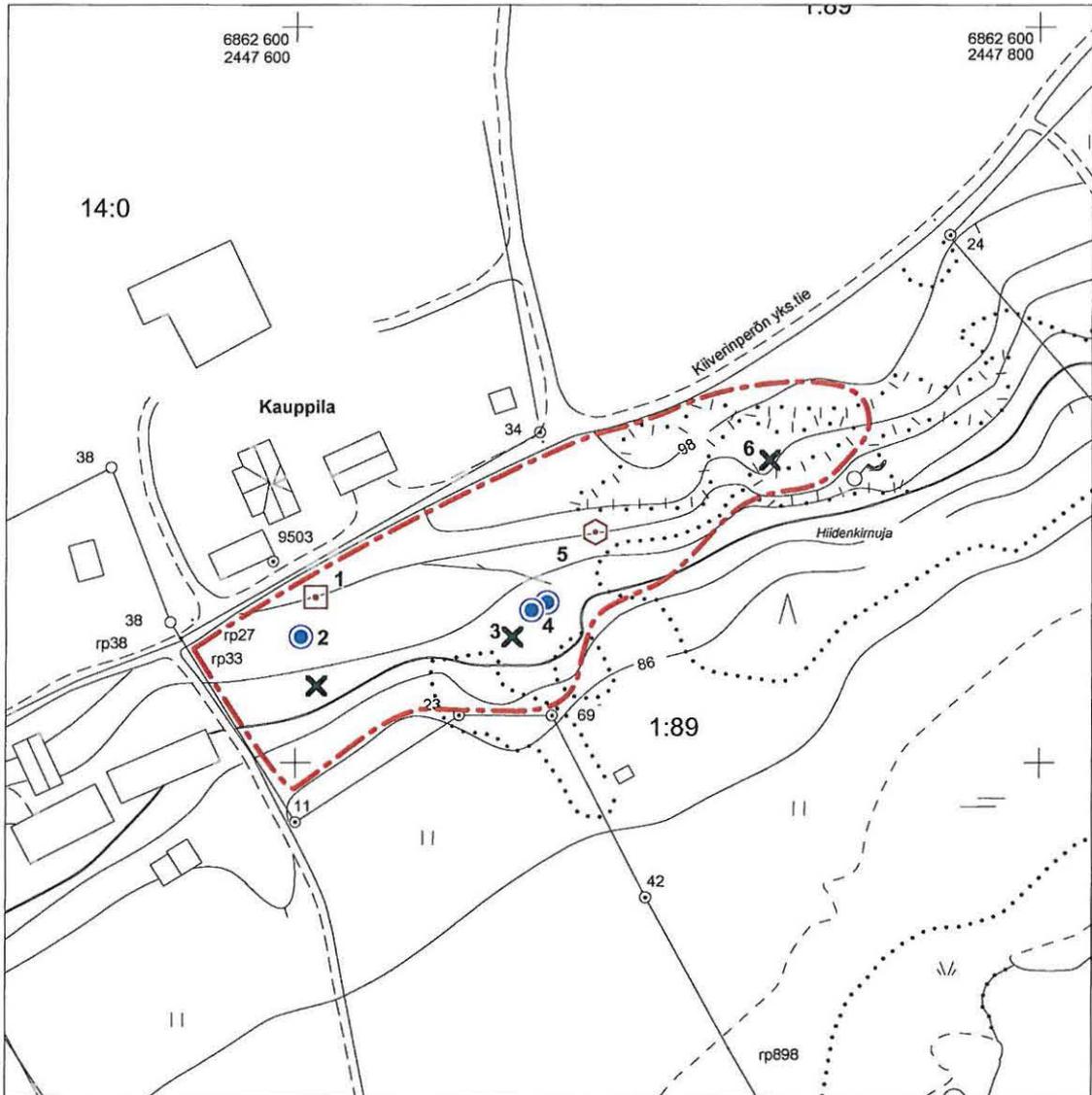
IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004

HEITTOLA 1

Yleiskartta 1:2000

Piirt. V. Adel

Pohjakartta (c) Maa ja vesi Oy

--- suositeltavan muinaisjäännöksen suoja-alueen raja

1 muinaisjäännöshavaintokohteen numero

✕ koekuoppa

□ rakennuksen pohja

● maakumpu tai röykkiö

⊕ kuopanne

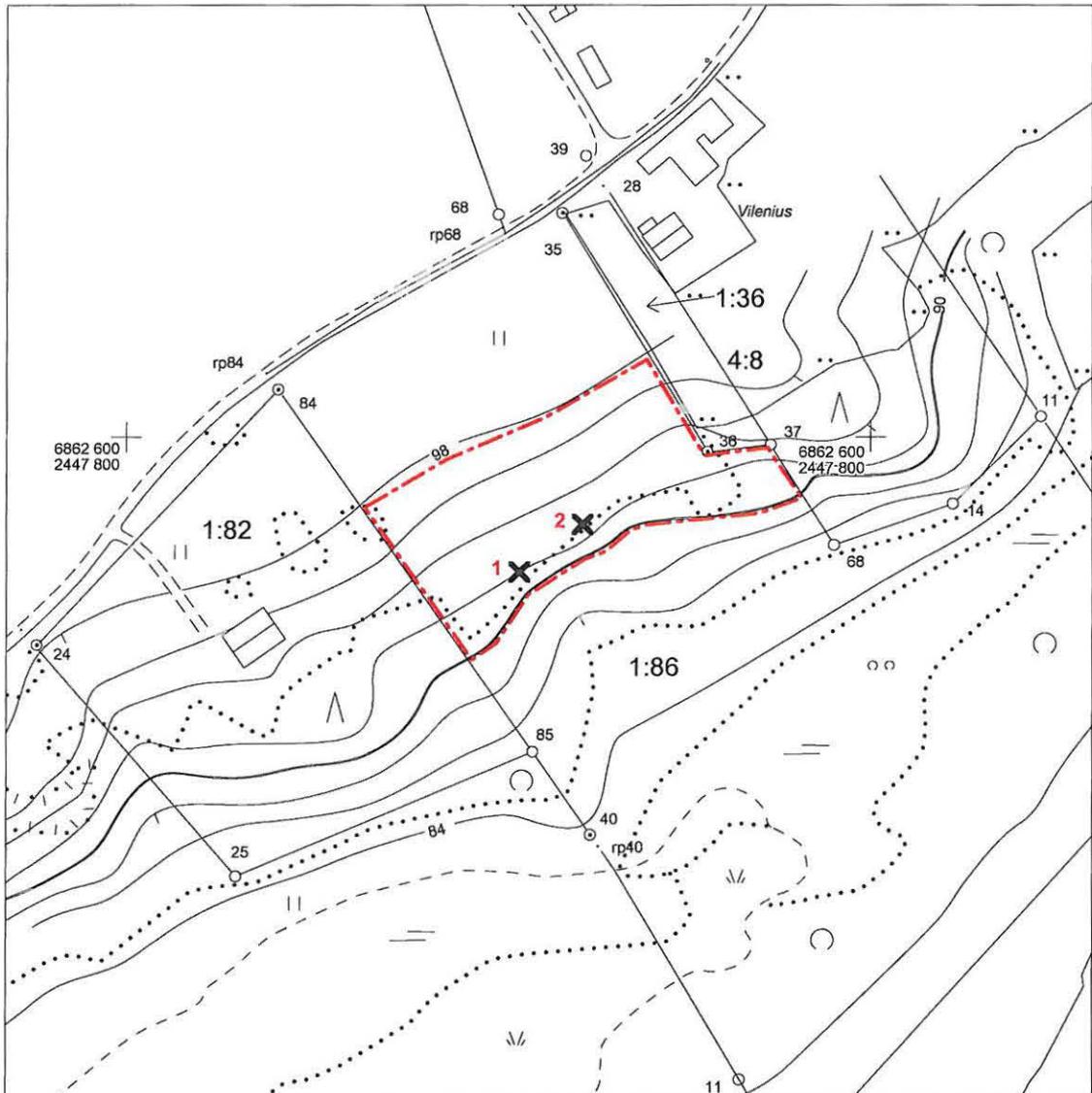
IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004

HEITTOLA 2

Yleiskartta 1:2000

Piirt. V. Adel

Pohjakartta (c) Maa ja vesi Oy

- 1** ✕ koekuoppa ja sen numero
- asuinpaikka-alueen oletettu raja (kaava-alueen puitteissa)

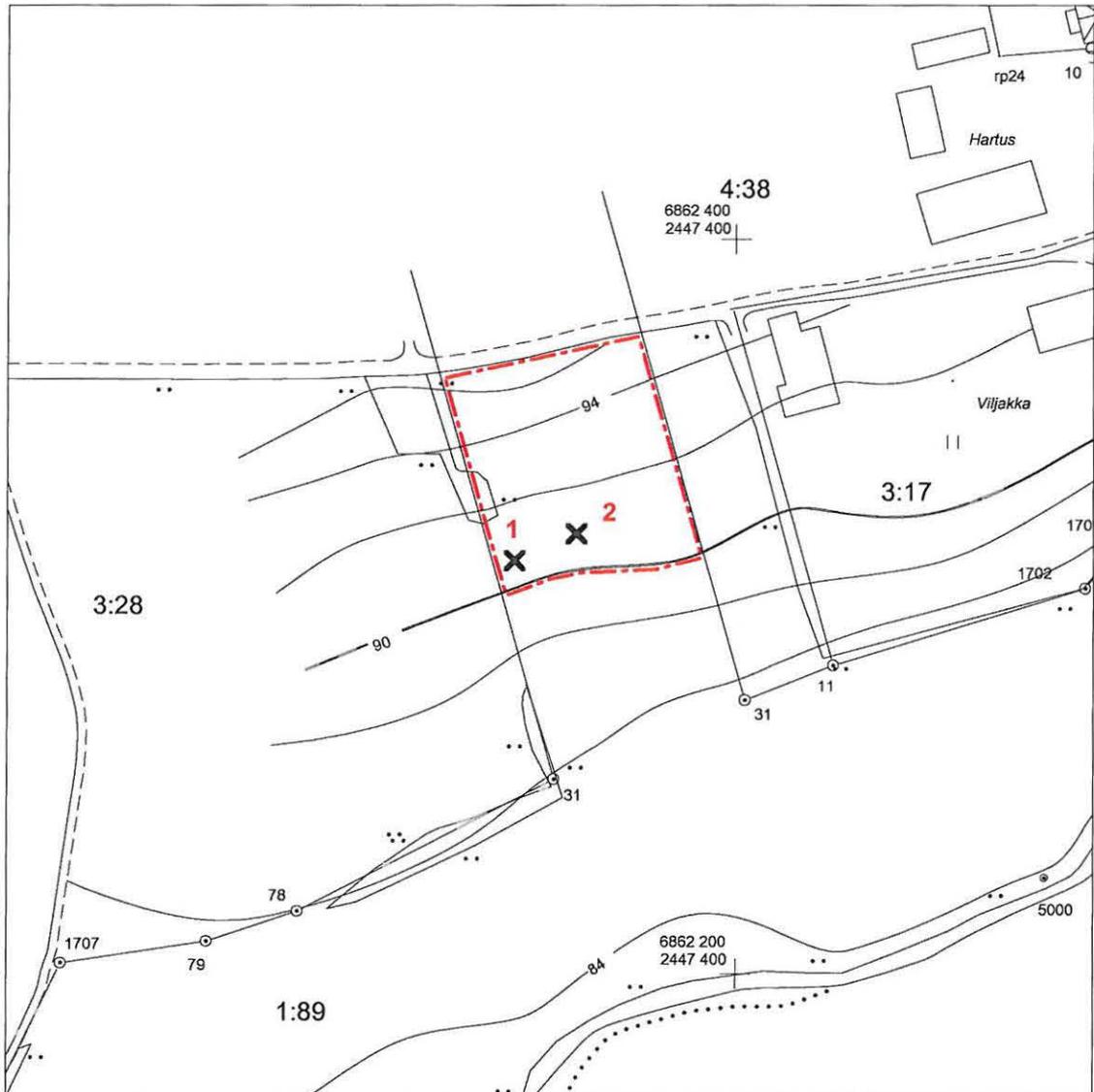
IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004

HEITTOLA 3

Yleiskartta 1:2000

Piirt. V. Adel

Pohjakartta (c) Maa ja vesi Oy

- 1** X koekuoppa ja sen numero
- potentiaalisen muinaisjännösalueen raja (kaava-alueen puitteissa)

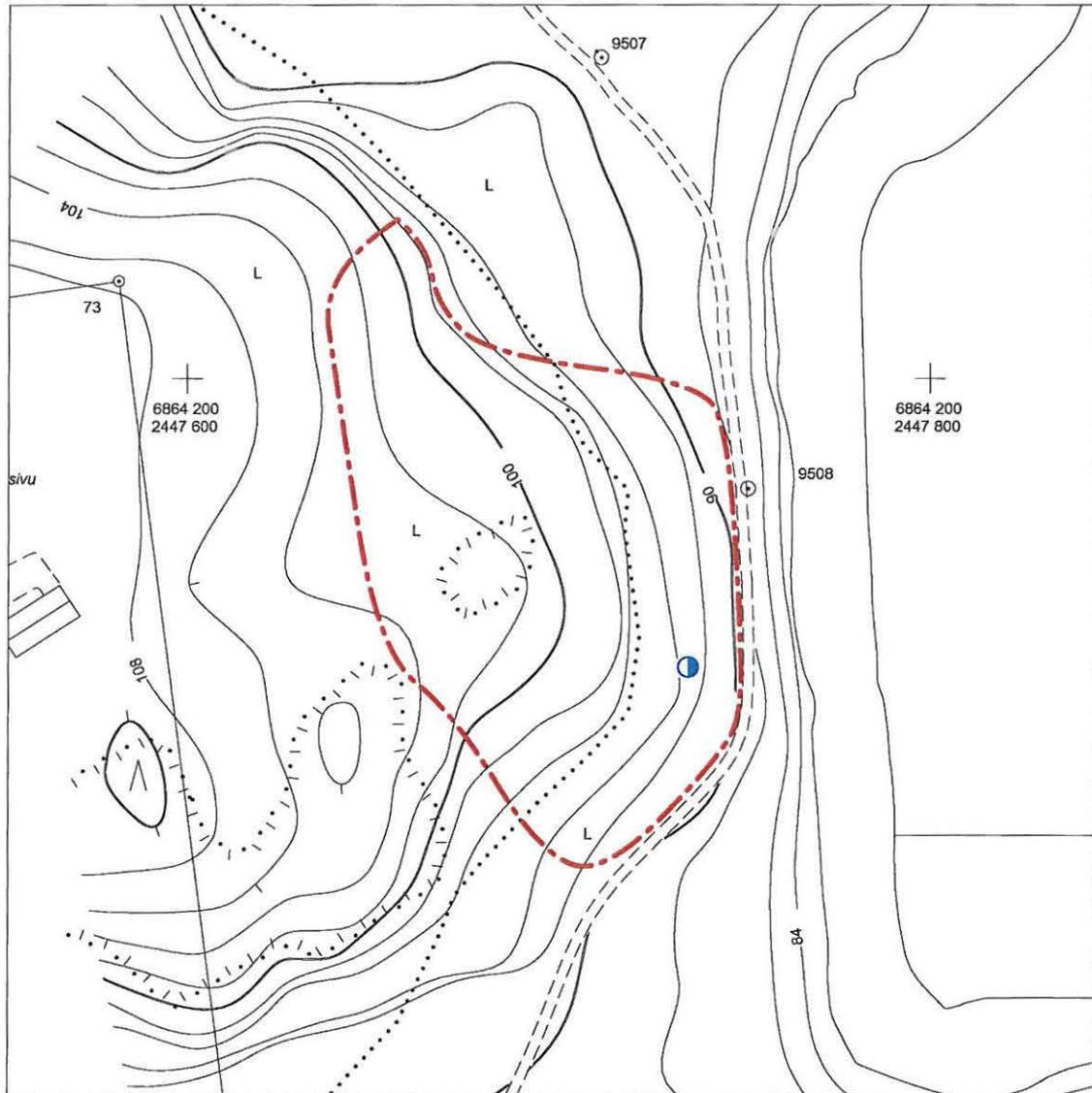
IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004

VÄÄRÄJOKI

Yleiskartta 1:2000

Piirt. V. Adel

Pohjakartta (c) Maa ja vesi Oy

--- kivikautisen asuinpaikan oletettu raja

● hiililinssi hiekkakuopan seinässä

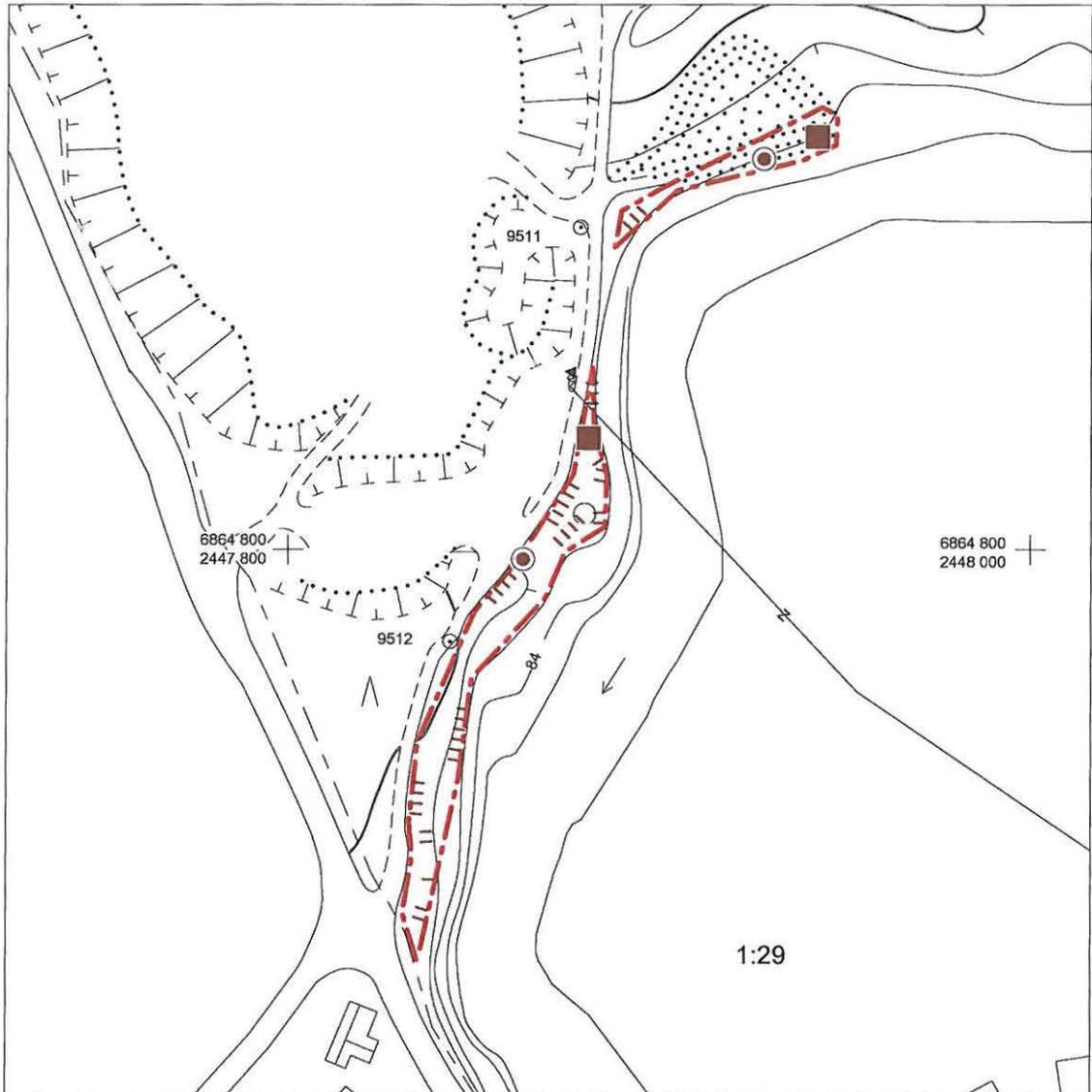
IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004

VENESLINNA

Yleiskartta 1:2000

Piirt. V. Adel

Pohjakartta (c) Maa ja vesi Oy

----- kivi- ja maarakennealueen raja

■ kiviraunio

● maakumpu

..... maa- tai kivivalli

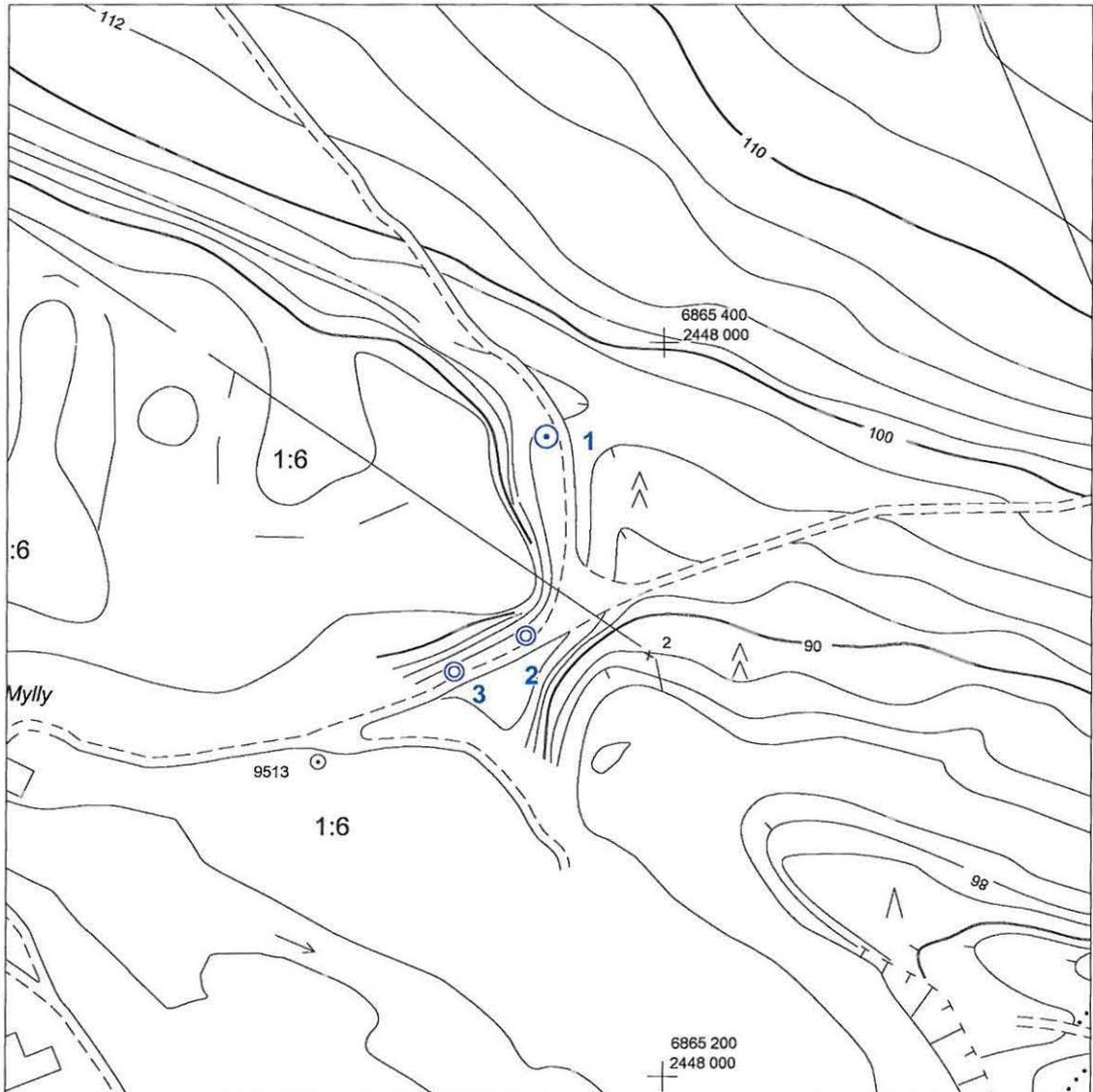
IKAALINEN VÄÄRÄJOKI
RANTA-ASEMAKAAVA-ALUEEN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2004

KUKKURA

Yleiskartta 1:2000

Piirt. V. Adel

Pohjakartta (c) Maa ja vesi Oy

1 kuoppa